

In memoriam.

Johannes Hendrikus Kroezen, op 8 December 1948 door een noodlottig ongeval plotseling te Pekalongan overleden, dat was de droeve tijding welke deze Mariadag ons bereikte. Het woord in het oude testament: "De mensch kent zijn einde niet", is weer op vreselijke wijze bewaarheid. Jan Kroezen plotseling overleden. O, dood, hoe vreselijk is Uw macht, hoe schrikwekkend Uw heerschappij, hoe duister zijn Uw daden. Met één slag verkeert gij blijdschap in droefheid en rouw, vernietigt gij alle hoop; gij bekommert U niet om de smart van een vader of moeder, noch om de jammerklachten van broeder of zuster. Met blind geweld grijpt gij toe in de tuin der mensheid, rukt er de schoonste bloemen af en draagt ze, geknakt op groene stengel, met armen vol in Uw dodenschuur -

Doch, O dood, wat gij wegdraagt, is slechts wat sterfelijk is. Aan de poorten der eeuwigheid is Uw macht ten einde: Ik ben de opstanding en

het leven en wie in Mij gelooft zal leven, ook als hij is gestorven en elk, die leeft en in Mij gelooft zal niet sterven in eeuwigheid. -

Dit woord heeft de Heiland de dood toegeroepen. Hoort gij deze zegekreet: Dood, waar is Uw prikkel, waar is Uw overwinning? Wat een triumph des doods scheen, is zijn nederlaag. De dood is overwonnen: Elk, die leeft en in Mij gelooft zal niet sterven in eeuwigheid. Dit woord van den Zaligmaker is voor ons een waarborg, dat hij leeft, al is hij ook gestorven en gelijk eens de Heiland, vraagt Hij ook thans aan ons allen, zwaar beproefd over dat sterfgeval: Gelooft gij dit? en wij allen antwoorden met Martha: Ja, Heer, wij geloven dat en vertrouwen, dat de ontslapene voor al zijn moeite en zorgen, voor al zijn arbeid en liefde, voor zijn offer voor God en vaderland het eeuwige leven des hemels zal ontvangen. Zo geve de Heer zijn ziel de eeuwige rust en dat onze goede Jan door Gods barmhartigheid moge rusten in eeuwig gelukzalige vrede.

A.J. Mulder, pastoor.
Geesteren. Ov.

Beste vrienden, hier en overzee,

Met smartelijke ontroering vernamen we, dat een onzer jongens in Indië gevallen is. In diepe verslagenheid zat 't thuisfrontbestuur bijeen, toen 't bericht kwam en we herlazen nog 'ns de laatste brief van onze Jan Kroezen, waarin hij ons zo dankbaar schreef, voor wat 't thuisfront deed en dat hij daardoor weer moed kreeg bij 't vervullen van z'n zware taak.

In ons krantje van 2 Nov. haalde ik nog aan, dat geen der onzen nog in Indië z'n graf gevonden had, en Pater Paus herhaalde dat ook in z'n voortreffelijke cause-rie van Vrijdag 3 December en thans is dat vreselijk gebeuren nog wer-

kelijkheid geworden.

Jan, in gedachten staan we bij je open groeve: Jij hebt geen thuisfront meer nodig "dat voor je lichamelijk welzijn in de weer is, dat alleen nog voor je zielerust kan bidden".

Ouders en verwanten, 't is moeilijk voor me, troostwoorden te vinden voor je smartelijk verlies. Moge de gedachte, dat Jan voor z'n vaderland gevallen is, bij 't vervullen van z'n plicht en dat hij steeds een goed zoon en broeder was, jullie steun zijn bij 't grote verlies, dat je getroffen heeft.

't Thuisfront betuigt z'n hartelijke deelneming en ook heel Geesteren is onder de indruk er van, dat een onzer jongens nooit hier zal terug keren.

Jan, namens 't thuisfront, een tot weerziens hierboven.

Soldatenmoeder.
